

Но скжперникътъ настоявалъ на своето. Той продължавалъ да твърди, че отъ кесията сж взети *десетъ* жълтици.

Честниятъ човѣкъ не можалъ да понесе такава клевета и се оплакалъ въ сжда.

Единъ день сждията повикалъ и двамата. Струпали се много хора, да видятъ каква ще бжде присждата.

Сждията билъ слушалъ много за голѣмото скжперничество на тоя богаташъ. Обърналъ се къмъ него и го запиталъ:

— Колко жълтици имаше въ загубената отъ тебе кесия?

— Сто и десетъ, отговорилъ скжперникътъ.

— А колко има въ тая, що ти донесе тоя човѣкъ?

— Само сто.

— Значи, ти си изгубилъ по-вече пари. Тия що сж намѣрени сж по-малко. Ще рече, тѣ не сж твоитѣ, заключилъ сждията.

Той взелъ кесията съ жълтицитѣ, подалъ я на честния човѣкъ и казалъ:

— Вземи паритѣ и, ако никой другъ не ги поиска, тѣ ще бждатъ всичкитѣ твой.

После се обърналъ къмъ богатия скжперникъ и добавилъ:

— Ти си иди и търси, кой е намѣрилъ твоитѣ пари!

Отъ немски: Хр. Спасовски.

СТАРОТО КУЧЕ

Старото куче срѣдъ двора лежи,
Снощи е легнало, днеска не става,
Даже очи не отваря — мижи.
Кракъ, ни ухо, ни опашка шава.

Вчера лежеше то, дето е и днесъ.
И неизяденъ е до него хлѣба.
Старото куче — храна му не трѣба!
Издѣхнало е горкото то нощесъ.

Пенчо Славейковъ.